

Timektomijas rezultāti pacientiem ar *myasthenia gravis*: 11 gadījumu analīze

Lelde Pelčere^{1,2}, Kristīne Rāviņa³, Anete Zieda³,
Maruta Solvīta Naudiņa², Inese Kamša², Inta Jaunalksne⁴,
Natalja Kurjāne⁴, Irina Mansurova⁵, Viktorija Ķēniņa²

¹Rīgas Stradiņa universitāte,

Tālākizglītības fakultāte, Rezidentūra neiroloģijā, Latvija

²Paula Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīca, Neiroloģijas klīnika, Latvija

³Rīgas Stradiņa universitāte, Medicīnas fakultāte, Latvija

⁴Paula Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīca, Klīniskās imunoloģijas centrs, Latvija

⁵Latvijas Universitāte, Medicīnas fakultāte, Latvija

Ievads. *Myasthenia gravis* (MG) ir autoimūna neiromuskulārās sinapses saslimšana, kas izpaužas muskuļu vājumā un nogurdināmībā. Pasaulē apmēram 10–15% miastēnijas pacientu konstatē tīmusa patoloģiju. Biežāk sastopamais patoloģijas veids ir tīmoma – lēni augošs audzējs. Pēc literatūras datiem timektomija palielina iespēju sasniegt stabilu remisiju un stāvokļa uzlabošanu MG pacientiem. Joprojām nav randomizētu, kontrolētu pētījumu par timektomijas lietošanu MG pacientiem.

Darba mērķis. Veikt 11 *Myasthenia gravis* pacientu gadījumu ar datiem anamnēzē par timektomiju retrospektīvu un prospektīvu analīzi, izvērtējot timektomijas efektivitāti miastēnijas simptomu mazināšanā.

Materiāls un metodes. Pētījuma grupas pacienti tika atlasīti retrospektīvi un prospektīvi, analizējot 70 MG pacientu ambulatorās un stacionāra kartes. Tika vērtēts pacientu neiroloģiskais stāvoklis pirms un pēc timektomijas (MGFA skala), seroloģiskās analīzes (antivielas pret *AchR* un *Musk*), kā arī tīmusa stāvoklis (CT plaušām un videnei). Visi mūsu pētījuma pacienti tika ārstēti Paula Stradiņa KUS no 2010. līdz 2014. gadam. Pacienti tika vērtēti arī dinamiskā 2015. gadā janvārī un februārī.

Rezultāti. No 70 MG pacientu grupas, 15 pacientiem anamnēzē ir tīmusa patoloģija, no tiem 11 – tīmoma (diviem vīriešiem un deviņām sievietēm). Vidējais vecums, kad, pacientiem konstatēta MG, bija 49 gadi. No visiem pacientiem 82% pirmie simptomi bija okulārie vai bulbārie, kas sakrīt ar literatūras datiem. Visiem pacientiem ar tīmomu (11 pacientiem) bija veikta timektomija. 74% no viņiem tika konstatētas pozitīvas anti-*AchR* antivielas, 36% anti-*AchR* antivielas nav noteiktas. Trīs mēnešus pēc timektomijas 50% pacientu dinamiskā bija stāvokļa pasliktināšanās un tika lietota imūnmodulējoša terapija, 30% pēc timektomijas bija nepieciešams turpināt medikamentozu terapiju, 20% pēc timektomijas novēroja stāvokļa uzlabošanu un tika reducēta vai atcelta medikamentozā terapija. Vērtējot pacientus ar timektomiju dinamiskā (2015. gadā), – 30% bija konstatēta IIB klase (MGFA), 70% IIA klase (MGFA). Savukārt pirms timektomijas 60% bija IIB, IIIA un B klase.

Secinājumi. Timektomija ir efektīva ārstēšanas metode, kura palīdz sasniegt MG pacientiem farmakoloģisku remisiju un reducēt lietoto medikamentu daudzumu. Nepieciešams pētījuma turpinājums ar lielāku pacientu skaitu un vairāku pacientu grupu izveidošanu, lai salīdzinātu rezultātus.